

Az abszolút sírásó saját temetésére készül

Kassai vidorról, a 19–20. század fordulójának neves magyar színészéről lehetett olvasni egykor, hogy élete vége felé igen szerény körülmények között élt, puritán mód berendezett szobában lakott, melyben ott tartotta előre elkészítettet koporsóját is.

Már rég nyugdíjazták; síri nyugalomban telhetnének a napjai, kedves sírjai és ásói nélkül is. De nem nyug(od)hat, még egy feladata (küldetése?) hátravan. Minden reggel hajnalban kel, mire mások felébrednek szeretett állataikhoz, ő már – végezve a tisztálkodással, öltözködéssel, reggelivel – kint van a temetőben. És ás. Minden áldott reggeltől, minden áldott estig. Napszállat után hazamegy, megmosdik, elkölti szerény vacsoráját, és pihen napkeltéig. Aztán megint ugyanaz, nap, mint nap. Ha megkérdik tőle: „Maga itt? Hisz nincs is halott”, azt feleli: „Tudom.” S még megtoldja: „De lesz.” És amikor még hozzátesszik: „Nem ásott ki még elég sírt? Nyugton maradhatna már...”, ő így válaszol: „Még van egy feladatomban.”¹ És ásott tovább. Az emberek meg csak ingatták a fejüket. Mert ahol ásott s ahol akkorra már világnagy gödörnek kellett volna lennie, a föld sértetlen volt, s ő csak billegett, táncolt ásójával, mintha valami mankóval tette volna. Melyet ha kivesznek a kezéből, eldől. És belezuhan a láthatatlan gödörbe, s eltűnik a földben, mintha itt sem lett volna. Csak egy gazdátlanul maradt, földbe szúrt ásónyél, s a regimentnyi sír jelzi, hogy élt valaha.

Kindlinger Péter

Border line

Már megint panasziista lettem. Magyarok istene, a PanaszIsten. Pedig lehetne jó a közérzetem, de túl drága a panaxginzeng. Budapest, már megint rongyosra gyalogoltam a szívedet. Meguntalak, mint szexet egy hosszú kapcsolatban, mint ezt a dízelízű cigit vagy a kávét, ami csak marja a gyomrom. Ez a három év egyetem is csak szünet két londoni mosogatás között, de azért (van) írói tervem:

Öt éven belül berobbanni a Vér és Ondó című könyvvel. 1. Fejezet: Ilyen címmel nem adják ki. 2. Fejezet: Szándékosan elkövetett közösség elleni felizgatás. 3. Fejezet: Hosszú lábak éjszakája. 4. Fejezet: Vetkőznek a lányok: Tényleg. Az egyik egy kocsma emeletén. A pultossal flörtöl, aki egy monitoron látja az emeleti kamera képét. A kamera pont fölöttem van. A lány felemeli a pólóját és a mellét mutogatja, utána a kamerának hátat fordít, letolja a gatyáját és előre dőlve bepucsit. Egy másik alkalommal Lillával és pár barátunkkal ülünk egy asztalnál. Leül mellénk egy részeg lengyel lány, Patrisa. Azt mondja szép a szemem, szájon csókol, majd megmutatja a mellére tetovált pisztolyokat. Eszembe jut még egy aranyra festett mellű félmeztelenül táncoló lány egy buliban, de rajtuk kívül is tényleg még sokan voltak, olyanok is, akiket

¹ Vagy ezt mondta volna: küldetésem?